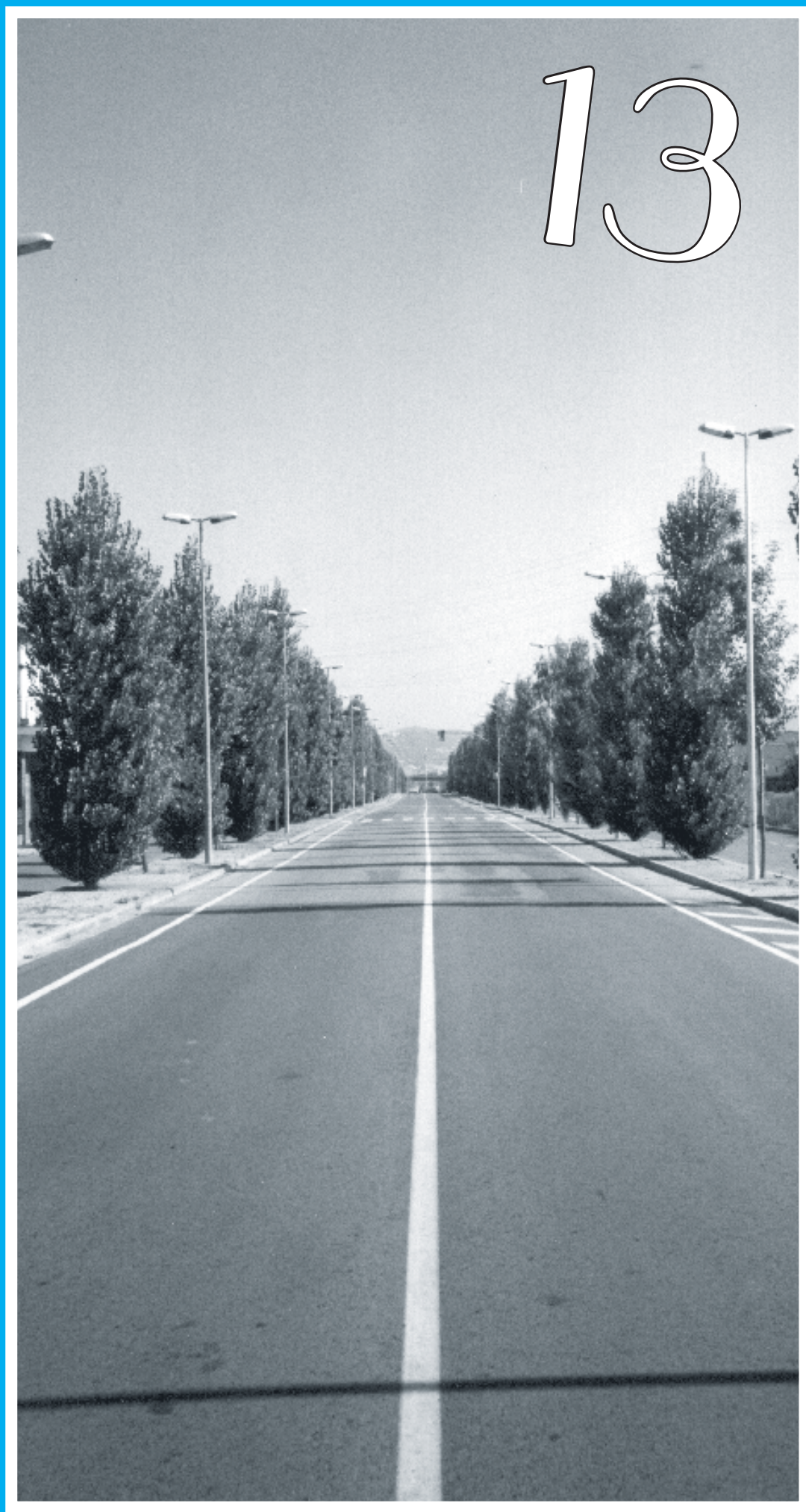

Forcatxo

Revista de Vilablareix Any IV - Octubre 2002 -

Telèfons d'interès

Ajuntament (Oficines Municipals)	972-40 50 01
Fax Oficines Municipals	972-23 87 64
Consultori Mèdic	972-40 55 33
Ambulàncies	972-41 00 10
Ludoteca	972-40 55 37
Piscina	972-40 55 36
Centre Cultural (Can Ballí)	972-40 55 38
Pavelló Poliesportiu	972-23 22 86
CEIP Madrenc	972-24 26 12
CAP de Salt	972-24 37 37
Atenció al Ciutadà	972-40 01 86
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
TMG	972-24 50 12
Farmàcia	972-23 26 05
Rectoria (Mossèn)	608-43 58 96

Horaris de serveis

Oficina de Correus

De dilluns a divendres, de 2/4 de 2 a 1/4 de 3 i dissabtes de 9 a 10.

Oficines municipals

De dilluns a divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.
Dimarts, de 4 a 8 de la tarda.

Serveis tècnics

Arquitecte Superior: Josep Salló Collell. Dimarts en hores d'oficina.

Arquitecte tècnic: Àlex Palacios Boix. Dilluns, dimarts i dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Recollida d'escombraries

Dilluns, dimarts, dijous i dissabtes.

Recollida de trastos vells

Primer dimarts de cada mes (cal trucar a l'Ajuntament).

Horaris del consultori mèdic

	Serveis	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres
Matí	Medicina General	-	De 9'30 a 13 h	-	-	De 9'30 a 13 h
	ATS. Infermeria	-	De 10 a 13 h	-	-	De 10 a 13 h
	Extraccions	-	De 9 a 10 h (cita prèvia: Tel.972 40 55 33)	-	-	De 9 a 10 h (cita prèvia: Tel.972 40 55 33)
	Pediatría	de 8'30 a 11h	-	de 8'30 a 11h	de 8'30 a 11h	-
Tarda	Medicina General	De 15'30 a 19 h	-	De 16 a 19 h	De 15'30 a 19 h	-
	ATS. Infermeria	De 16 a 19 h	-	De 16 a 19 h	De 16 a 19 h	-

Medicina General: Dr. Miquel Quesada (dimarts i dijous) - Dr. Rafel Ramos (dilluns dimecres i divendres) -ATS. Carme Jimenez. Cita prèvia, 972 40 55 33 / 972 24 37 37.

Pediatría: Dra. Ruiz-Cuevas - Infermera Sra. Rebollo. Cita prèvia, 972 40 55 33 / 972 24 37 37.

Pediatría altres pobles de l'Àrea Bàsica de Salut (ABS): Fornells, dimarts i divendres de 8'30 a 11 h. Bescanó, diàriament de 11'45 a 14 h.

Urgències: Dilluns, dimecres i dijous, de 9 a 13'30 h.: Consultori Fornells (Tel. 972 47 68 02). Resta d'hores: Consultori de Vilablareix o bé CAP de Salt (Tel. 972 24 37 37)

Assistentia i educador social: Divendres matí a l'ajuntament.

Horari Bus Línia 5- TMG

	De dilluns a divendres (feiners)	Dissabtes	Diumenges i festius
Sortida de Vilablareix	cada mitja hora a partir de 7'25, 7'55, ... fins 20'55	cada mitja hora a partir de 7'25, 7'55, ... fins 12'55 i a les 16'55	16'55
Arribada a Correus	a les 7'45, 8'15,... fins 21'15	a les 7'45, 8'15,... fins 13'45 i a les 17'15	17'15
Sortides:			
Germans Sàbat	7'15, 7'45,... fins 20'45	7'00, 7'30,... fins 13'30 i a les 16'30 i 21'30	16'30 i 21'30
Correus	7'22, 7'52,... fins 20'52	7'07, 7'37,... fins 13'37 i a les 16'37 i 21'37	16'37 i 21'37
Pl. Marquès de Camps	7'25, 7'55,... fins 20'55	7'10, 7'40,... fins 13'40 i a les 16'40 i 21'40	16'40 i 21'40
Plaça de Salt	7'35, 8'05,... fins 21'05	7'20, 7'50,... fins 13'50 i a les 16'50 i 21'50	16'50 i 21'50
Arribada a Vilablareix	7'38, 8'08,... fins 21'08	7'23, 7'53,... fins 13'53 i a les 16'53 i 21'53	16'53 i 21'53

Sumari

2	Serveis
3	Editorial
4	Informació municipal
8	Actualitat
13	Entrevista
15	Escola
16	Esports
20	A l'ombra del campanar
23	Ecologia
26	El viatge
28	Homenatge
30	Gastronomia
31	Programa

EDITA: AJUNTAMENT DE VILABLAREIX

CONSELL DE REDACCIÓ: Lluís Boada, Anna Frigola, Eva Masó, J. Manel Pallàs, Ramon Ponsatí, Mossèn Josep Ramírez, Joan Ribot, Joan Ripoll i Josep Verdaguer.

PORTADA: Carretera de Santa Coloma.

DISSENY: Xavier Thibout

REDACCIÓ i INFOGRAFIA: JJ Comunicació

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès, S.A.

DIPÒSIT LEGAL: GI-957/99

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Edito rial

Revista de Vilablareix Any IV - Octubre 2002 -

J. MANEL PALLÀS I JULIÀ - REGIDOR DE CULTURA

Acabem de passar l'estiu. Un estiu que el podríem considerar passat per aigua per la quantitat de pluges que hi ha hagut i amb temperatures molt agradables. Aigua que, malgrat caure d'una manera molt generosa en el nostre poble, ha aixafat les vacances a moltes famílies. Aigua que ha caigut en grans quantitats a diferents pobles del Principat, provocant diferents inundacions i malmetent moltes collites. Recordem també les greus inundacions succeïdes a diferents ciutats de França, Alemanya, República Txeca, Hongria... o a la Xina. En l'àmbit polític sí que ha sigut un estiu calorós, tant a nivell d'estat com mundial. Cal recordar l'afer de l'illa de Perejil amb el Marroc a principi d'estiu, la il·legalització de Batasuna, el primer aniversari de l'atac terrorista contra els Estats Units, amb l'esfondrament de les torres bessones, els plans militars del president Bush per atacar l'Iraq i altres afers que la major part de les vegades no es poden o no es volen resoldre per manca de diàleg. Però, no són aquests els únics problemes que afecten la humanitat. Per això, des de "La Torratxa", és obligat fer un reconeixement a la Dolors i la Núria i a la família Chaparro-Bartolí, que han sacrificat part de les seves vacances per portar a terme tasques humanitàries. La Dolors i la Núria van viatjar a Mali. No va ésser un viatge de plaer, elles van portar roba, medicaments, diners... i afecte a la població de Garmi. Recordem que Mali és un dels estats més pobres del planeta.

La família Chaparro-Bartolí va acollir durant l'estiu un nen sahrauí. Des de fa molts anys l'Associació Catalana d'Amics del Poble Sahrauí (ACAPS), organitza colònies d'estiu a Catalunya per a nens i nenes dels camps de refugiats sahrauís. Recordem que el poble sahrauí encara està esperant el referèndum d'autodeterminació previst pel Pla de Pau de l'ONU l'any 1992.

Qualsevol veí, veïna o família que vulgui adherir-se a tasques com aquestes, que sàpiga que té el suport de l'Ajuntament.

Resum dels plens i comissions de govern celebrats entre juny i setembre de 2002

Plens

Sessió extraordinària del 9 de juliol

Es dona compte dels acords de les comissions de govern celebrades els dies 4 i 17 de juny de 2002, referents a la contractació de personal, socorristes i monitores de Casal d'estiu, així com a l'aprovació dels preus públics del Casal d'estiu 2002 i del servei de menjador escolar curs 2002-03.

S'acorda per unanimitat:

- Aprovar la proposta del Departament de Governació i Relacions Institucionals sobre el canvi de denominació dels nuclis de població i les entitats municipals descentralitzades, d'acord amb el Decret 60/2001 de 23 de gener.
- Aprovar l'adhesió i suport als ajuntaments de Begur i Ripoll, promotors de la campanya "Un país una bandera".
- Adjudicar el concurs per a l'execució de l'obra titulada "Urbanització de l'entorn i aparcament del pavelló poliesportiu" a l'entitat Àrids Vilanna, SL, per un import de 131.764,54 euros.
- Aprovar la constitució de l'òrgan de gestió directa ordinària "Emissora Municipal de Vilablareix" i les seves normes de funcionament i organització. Es recorda que el dial de l'emissora es 107.5 de FM.
- Aprovar l'expedient de modificació de crèdits núm. 1/02.

Comissions de govern

Sessió del 17 de juny

S'acorda:

- Aprovar la relació de factures i despeses que sumen la quantitat de 73.389,75 euros.
- Contractar interinament com a monitores del casal d'estiu d'enguany i durant el termini d'un mes a:

LAURA ROMAGÓS COLOMER
SÍLVIA LIGERO TOY
CARLA RAMS CLAPÉS
EULÀLIA VIÑOLAS CALVET
NÚRIA ROMAGÓS COLOMER
PAULA PLANELLA ARBUSÉ
RUTH JARDÍ MARTÍN
MIREIA DE FRUTOS VILAPLANA
MARTA ROLDÁN NASPREDA
EVA CASADEMONT CASAS
SÒNIA POCH ANGLADA
ELISABET GUILLEM EGEA

- Aprovar el conveni de col·laboració econòmica entre la Diputació de Girona i l'Ajuntament de

Vilablareix per al finançament del projecte titulat "Urbanització de l'entorn i aparcament del pavelló poliesportiu". Les obres tenen un pressupost de 137.973,35 euros i l'aportació de la Diputació es concreta en una subvenció de 30.000 euros, en dues anualitats (Anualitat 2002: 15.000 euros / Anualitat 2003: 15.000 euros).

- Aprovar les obres complementàries de l'obra "Calçades laterals a la carretera de Santa Coloma", executades per l'entitat Àrids Vilanna, SL, per import de 18.955,15 euros.
- Aprovar els preus públics, referents a l'assistència al casal d'estiu 2002, i al servei de menjador escolar curs 2002-2003.
- Aprovar els següents preus públics per a la prestació del servei de menjador escolar al CEIP Madrenc:
Alumnes fixos: 4,25 euros
Alumnes esporàdics: 4,75 euros
- Sol·licitar a l'Àrea d'Ensenyament i Cultura de la Diputació de Girona la inclusió de l'Ajuntament de Vilablareix en la convocatòria de la campanya d'animació infantil "El racó dels contes" de l'any 2002.
- Aprovar un conveni de col·laboració amb l'Associació Catalana d'Amics del Poble Sahrauí (ACAPS) pel qual l'Ajuntament de Vilablareix es compromet a satisfer la quantitat de 474 euros, en concepte de despeses de vol i despeses generals del projecte.
- Aprovar una moció d'adhesió a les campanyes "Documents plurals" i "Segells plurals", promogudes per l'Organització per al Muntilingualisme.

Sessió del 2 de juliol

S'acorda:

- Aprovar l'annex al conveni de data 14 d'agost de 2001 amb l'entitat Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona "la Caixa", per a la venda dels tiquets del servei de menjador escolar del CEIP Madrenc.

Sessió del 16 de juliol

S'acorda:

- Aprovar la relació de factures i despeses que sumen la quantitat de 67.413,34 euros.
- Aprovar el pressupost per al curs escolar 2002-03 del servei de menjador escolar del CEIP Madrenc proposat per l'entitat Espais de Lleure i Esport.
- Aprovar el pressupost del servei de guarda i administració del CEIP Madrenc, en horari de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del matí, proposat per l'Entitat Espais de Lleure i Esport.
- Aprovar la 1a certificació de l'obra titulada "Parades de bus urbà a la carretera de Santa Coloma",

Resum dels plens i comissions de govern celebrats entre juny i setembre de 2002

per import de 33.852,00 euros, a favor de l'entitat Àrids Vilanna, SL.

- Aprovar l'expedient de contractació i adjudicar a l'entitat Manresa i Fills, SL les tasques de neteja i conservació de les lleres públiques, d'acord amb la memòria valorada efectuada pels serveis tècnics municipals.

Sessió del 8 d'agost

S'acorda:

- Aprovar els padrons dels contribuents de l'Impost sobre Activitats Econòmiques i la Taxa de

deixalles industrials corresponents a l'exercici del 2002.

- Aprovar la 1a certificació de l'obra titulada "Construcció d'un giratori a l'encreuament dels carrers Raset i Mosquerola", per import de 6.515,99 euros, a favor de l'entitat Àrids Vilanna, SL.
- Aprovar un conveni amb l'entitat Publiter per a la instal·lació, manteniment, conservació i neteja de les marquesines del servei de bus urbà, així com per a la instal·lació de plafons publicitaris a la via pública destinats a la seva explotació comercial.

Ensenyar o educar...

LLORENÇ MUÑOZ I LÓPEZ, REGIDOR D'ENSENYAMENT

“Fem en funció del que som, però també som en funció del que fem”

Quan es parla de formació molt sovint es poden arribar a confondre els dos termes, ensenyar i educar, però de ben segur que això seria un motiu de debat que no tindria fàcil solució i al qual no hi entraré

Les definicions del diccionari són de per si força aclaridores: Ensenyar, es tracta d'insistir amb un sistema o mètode sobre una matèria. Educar, seria dirigir, encaminar, adoctrinar, desenvolupar o perfeccionar les facultats intel·lectuals i morals del nen o jove mitjançant preceptes, exercicis i exemples. Així doncs, sembla evident que per ensenyar el millor lloc és l'escola, en canvi per educar no tenim un lloc determinat, cosa que facilitaria molt les coses, sinó que és una feina conjunta i responsabilitat de tots. L'escola pot ser un puntal molt important en aquest sentit, ja que és el lloc on la mainada passa llargues estones i possiblement hi tinguin més unificat el concepte educatiu tal i com l'entén la societat en general i, a més, està regulat per mitjà dels òrgans de govern corresponents, però l'entorn social també hi té molta responsabilitat en aquesta educació. Entenem per entorn social a la família en primer lloc, però també a la resta de persones que conviuen al voltant d'aquests joves i que en certa manera han de ser el seu referent.

Pel que fa al món escolar, al professorat li ha de ser més fàcil educar que ensenyar, perquè de ben segur que la capacitat d'un professor per

instruir sobre matèries com les matemàtiques, el llenguatge, les ciències socials, etc. està del tot demostrada mentre que sovint ha de ser complex portar a terme una tasca educativa a un grup de joves, marcat per l'originalitat de cadascun, que parteixen de famílies diferents, amb paràmetres de valors diferents, condicionats pel seu entorn i que són una mostra de la diversitat social que ens envolta i que sovint fa que tothom estigui d'acord amb segons que..., com se sol dir “cada casa és un món”.

Potser perquè com a membres d'aquest entorn social, com som tots els veïns d'un mateix poble, no en participem o no ens impliquen el suficient, potser perquè la pròpia unitat familiar no admet aquesta participació/implicació de la resta de l'entorn i l'entén com una ingerència per part d'estranyers, el cert és que la feina no s'acaba de fer del tot. Potser per això, abans, els joves, el primer que aprenien era que la gent més gran es mereixia un respecte i que tenia una autoritat i al capdavant sempre s'aprenia alguna cosa d'algué. Avui els propis professors, ensenyats o educadors, tenen feina per fer-se respectar, fins i tot com a persones.

És un objectiu difícil per al professorat assolir l'educació de tots els joves, amb uns paràmetres socials i valors educatius comuns per a un grup d'alumnes si després aquests paràmetres i valors no són els mateixos a la resta del seu entorn.

La restauració de l'ermita de Sant Roc ja és un fet

ENRIC VILERT, ALCALDE

El passat 21 de juliol es va fer l'acte oficial d'inauguració de les obres de restauració de l'ermita de Sant Roc. A iniciativa de l'Ajuntament, i amb la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, el servei de monuments de la Diputació de Girona i el Bisbat de Girona, entre els anys 2000 i 2002 i amb un pressupost de 75.600 €, s'han executat els treballs necessaris per recuperar aquest indret del municipi.

Totes les institucions que han participat en aquest projecte hi varen ser presents: el Departament de Cultura mitjançant el seu delegat a Girona, Joan Domènech; la Diputació de Girona amb el diputat Manel Bassols; tots els membres de l'Ajuntament de Vilablareix i per part del Bisbat vàrem comptar amb la presència del Bisbe de Girona Mn. Carles Soler i Perdigó, que va oficiar la missa ajudat del nostre rector, mossèn Josep Ramírez.

Per acabar d'arrodonar la festa,

En primer terme, la vela sota la qual el 21 de juliol d'enguany es van celebrar els diferents actes organitzats amb motiu de la inauguració oficial de les obres de restauració de l'ermita de Sant Roc, entre els quals cal destacar la benedicció a càrrec del Bisbe de Girona, Carles Soler.

el Bisbe va descobrir una placa que ens recordarà aquesta diada, es varen tocar tres sardanes i va haver-hi un refrigeri per a tots els assistents, tot això es va fer a l'aire lliure sota una vela que ens

protegia del sol; sincerament crec que va ser un acte molt bonic.

L'any 2000, l'Ajuntament, amb il·lusió, va prendre una decisió que ha permès recuperar l'ermita i, amb ella, part de la nostra his-

La missa, celebrada pel Bisbe de Girona, amb l'ajut del rector de Vilablareix, també es va fer a sota la vela, perquè la gran quantitat d'assistents va fer que l'ermita es quedés petita per encabir-los a tots.

tòria i també dels pobles del voltant, perquè ja en el segle XV, segons documents de l'època, veïns del pobles de Salt, Girona, Bescanó, Aiguaviva, Estanyol i Riudellots hi venien de romeria el dia de Sant Roc, el 16 d'agost.

Aquesta ermita i el seu entorn representen quelcom important per a la gent de Vilablareix i la seva restauració tanca un llarg període de més de 40 anys de degradació progressiva que, sens dubte, l'hagués portat a la ruïna

a agrair la col·laboració de les institucions que han participat en aquesta restauració, bé sigui econòmicament o amb suport tècnic i direcció d'obres, i al Bisbat de Girona per la bona predisposició que hi hem trobat, al principi amb el Bisbe Jaume Camprodon i ara amb el Bisbe Carles Soler, sense oblidar a totes aquelles persones que d'una manera o una altra han participat en les obres, des dels tècnics fins a l'últim dels obrers.

La placa que recorda la inauguració de les obres de restauració que va ser descoberta pel Bisbe de Girona Carles Soler.

Crec que tots plegats ens podem felicitar pel resultat obtingut i desitjo que en puguem gaudir molts anys.

Els assistents a la inauguració van poder ballar les sardanes a sota la vela.

més absoluta. Ara només els més grans del poble podien recordar quan encara es feia l'aplec de Sant Roc en aquest paratge, i aquest any s'ha recuperat i ha tornar a ser una realitat.

Per un municipi com el nostre, ha significat un esforç important dur a terme aquesta obra, potser per això ens en sentim tan orgullosos i satisfets, crec sincerament que ha valgut la pena i des d'aquí convido a tots aquells que encara no hi han anat que, fent un passeig caminant, amb cotxe o amb bicicleta, visitin aquest paratge que hem recuperat per qui en vulgui gaudir.

Ja ho vaig fer el dia de la inauguració, però des d'aquí vull tornar

D'esquerra a dreta, el diputat de la Diputació de Girona Manel Bassols, el Bisbe de Girona Carles Soler, l'alcalde de Vilablareix Enric Vilert i el delegat de Cultura de la Generalitat a Girona Joan Domènech: els representants de les institucions que han fet possible la restauració de l'ermita.

Què és el patchwork?

ANGELINA PARRAMON ESPUCHE

Ja fa mesos que al poble s'estan duent a terme cursets de patchwork, però segur que molta gent s'haurà preguntat què és això del patchwork. Doncs bé, la paraula patchwork prové de l'anglès i en tres paraules vol dir "treball de pedaços".

El patchwork és una tècnica tèxtil que consisteix en la unió de petits trossos de roba que després s'encoixinen per fer mantes, cobrellits, davantals, draps de cuina, coixins, nines, tovalloles, fundes i moltes coses més.

Els orígens del patchwork són bastant remots i els testimonis incerts, però és sabut que fa 5.000 anys aquesta tècnica ja s'utilitzava a l'Orient i més tard a Egipte. Es pot dir que el patchwork existeix des que es coneix la roba, però va ser durant l'Edat Mitjana quan va arribar a Europa. El seu vehicle van ser els creuats que tornaven de Terra Santa, els quals havien començat a posar-se una mena de camisa encoixinada sota l'armadura, per protegir-se del metall i del clima.

És a Anglaterra on es parla de l'autèntic i veritable patchwork. Aquesta activitat, practicada inicialment per la gent més humil de la població, es va anar refinant i poc a poc va entrar en els ambients més aristocràtics de la societat, fins a convertir-se en un passatemps de les senyores refinades.

Al segle XVIII la història del patchwork es trasllada a Amèrica. Una vegada més aquesta activitat va tenir en els seus orígens una finalitat utilitària. En els primers temps de la colonització americana, la indigència va fer que les dones haguessin de confeccionar mantes i roba amb l'escàs i humil material que tenien, reciclant tot allò que anava quedant vell.

Més tard, quan es va normalitzar el comerç entre Amèrica i Europa, els encoixinats es van convertir en peces de gran valor, tant pel seu aspecte estètic com per les seves qualitats tèrmiques.

Actualment, a tot el món es realitzen treballs de pedaços i encoixinat. I, tot i que s'ha perdut la necessitat originària d'aquesta tècnica, els seus treballs continuen essent igual de pràctics que en el seu naixement.

L'Angelina Parramon mostra algunes peces fetes durant el curs de patchwork.

Diverses peces fetes amb la tècnica del patchwork.

Notícies del teatre

SERAFÍN VIEYTES

Després de la pausa de l'estiu, el nostre grup de l'Olla dels Maiquiets torna a reprendre l'activitat teatral amb la finalitat que els propers mesos puguem oferir-vos una nova obra que ja s'està estudiant, encara que tot just estiguem al principi, i que en el seu moment us serà anunciada.

També us fem saber que el passat dia 6 de setembre vam estar representant a Salt l'obra de Karl Valentin "Teatre de Cabaret", estrenada al nostre poble per la Festa Major d'enguany. Cal destacar que el públic de Salt va sortir satisfet de la representació.

Aprofitant l'avinentsa, i des d'aquí, li volem donar les gràcies al nostre director, el senyor Pere Vivolas, per la tasca que està desenvolupant en el nostre grup de teatre.

El Casal d'estiu de la ludoteca Les Orenetes

EVA ESCUÍN I MÒNICA SARRA

El grup dels petits.

Hi havia una vegada un poble, de nom Vilablareix, on hi vivia un gran grup de nens i nenes, ni més ni menys que 111. Cada dia es reunien per anar al Casal d'estiu. Durant un mes van transformar l'escola, on feien el Casal, en un lloc ple de màgia, ja que es parlava de fades, trolls, pixies i un munt de personatges que formen part del món de la fantasia.

Aquests nens/es tenien entre 3 i 12 anys i cada grup d'edats va passar a formar part d'aquest éssers tan especials: 3-4 anys, "Esquirols"; 4-5 anys, "Follets Verds"; 6 anys, "Trolls"; 7-8 anys, "Elfs"; 9-10 anys, "Trasgos"; 11-12 anys, "Pixies". Els més petits van tenir la gran sort de conèixer el

Follet Fu que era qui els explicava tots els contes haguts i per haver de fades, follets, gegants i nans. Tant grans com petits van fer un munt d'activitats: gimcanes, quovadis, jocs de pistes, etc. Els tallers tampoc no van faltar: didgeridoo, sonall de pluja, maraques, premsat de flors, paper reciclat, paper

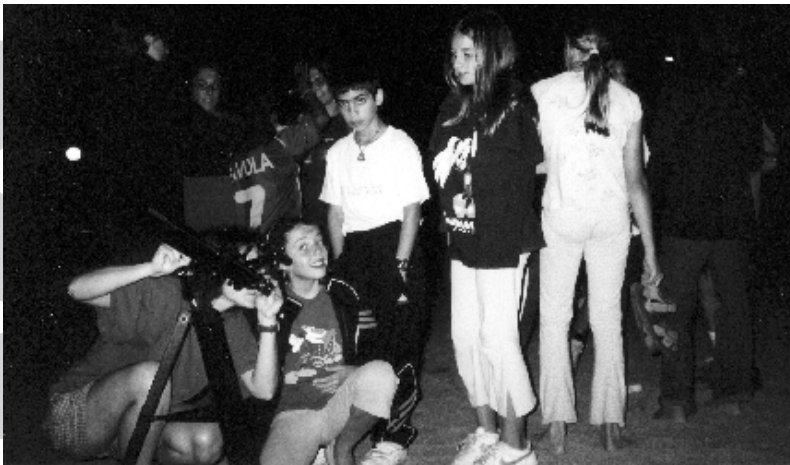
El grup dels grans.

Fent tir amb arc el dia de la sortida.

Jugant al ping-pong.

L'estada de nit al pavelló.

Cada dia que el temps ho va permetre es van fer jocs amb aigua.

d'aigües, imants, contes, etc. I no es poden oblidar les excursions per conèixer la zona: a peu o amb bicicleta, els més grans. La piscina, ai! a la piscina, cada dia que el temps ho va permetre, hi van fer una remullada.

El dia 19 van anar a la casa de colònies El Xalió, on els monitors/es els esperaven per passar-s'ho d'allò més bé fent una gimcana d'aventura: tirolina, pont de mico, tir amb arc, tir de boles. I un recorregut per la zona. Els petits van visitar la granja de la casa i van fer una gimcana pels voltants.

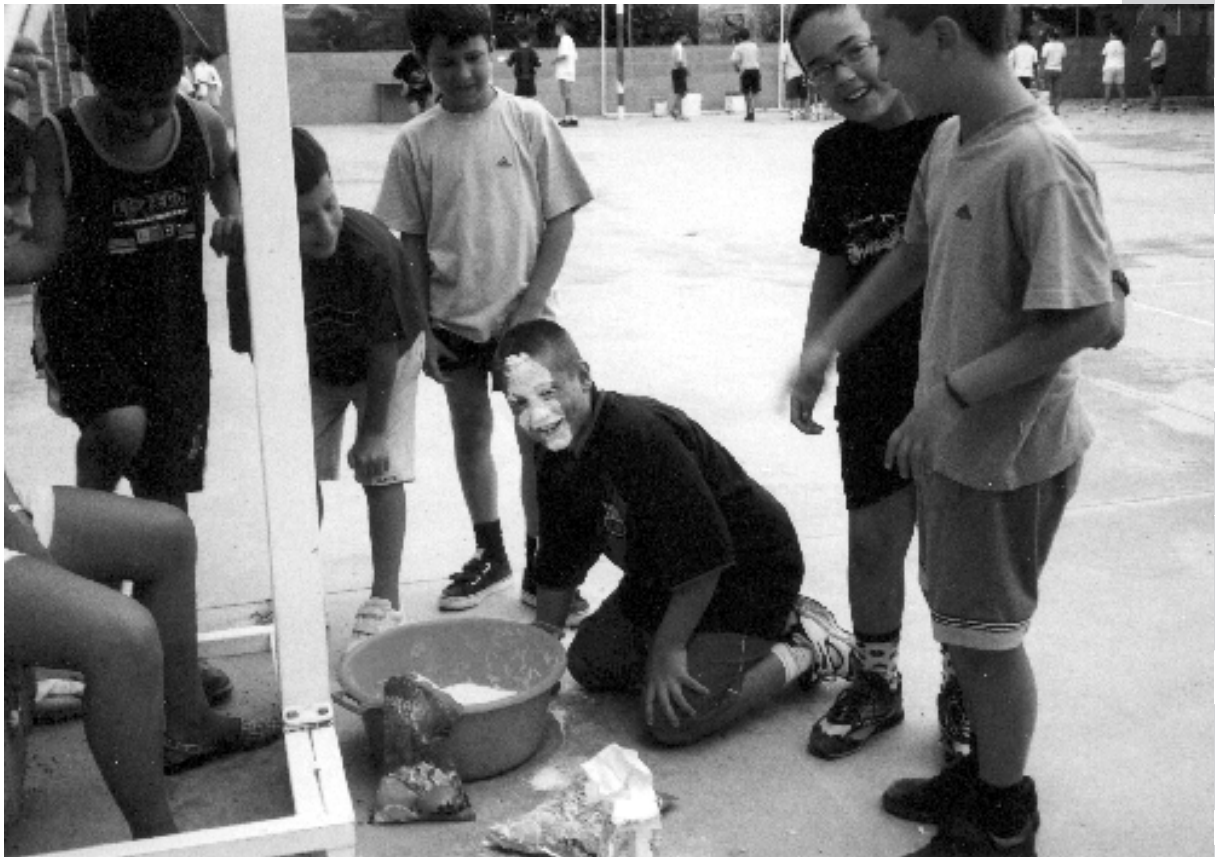
El dia 24 feren una estada d'una nit en el pavelló del poble. Va ésser molt divertit. Després de sopar hi va haver jocs de nit, una vetlla d'estels i una història de nit just abans d'anar a dormir per agafar bé el son. L'endemà es van menjar una xocolata desfeta que estava boníssima!

Alguns nens/es es quedaven a menjar en el menjador del Casal i després de dinar feien un bon descans per agafar forces per després. A la tarda, en el pavelló, es feien totes les activitats esportives: futbol, badminton, minigolf, ultimate, beisbol, rugbi, voleibol, bàsquet, etc. I els petits algun que altre taller.

Tant el Casal del matí com el de la tarda va tenir una bona cloenda, ja que van dedicar els tres últims dies del mes per acomiadar-se del Casal i dels amics/guies amb activitats especials: jocs d'aigua, fira de mostres, gimcana esportiva, etc. Doncs ja veieu, aquesta és la història d'aquests nens/es que van conviure durant tot un mes de Casal i... conte contat, aquest conte ja s'ha acabat.

Jugant al tres en ratlla.

Pintant-se la cara.

Activitats de la Llar de Jubilats de Vilablareix

Festa aniversari de la Llar

El diumenge 25 d'agost es va celebrar l'XI aniversari de la Llar de Jubilats del nostre poble. Vam assistir-hi 101 socis/es i 5 no socis/es i ens van acompanyar l'alcalde Enric Vilert i el regidor de Cultura i Benestar Social Manel Pallàs.

A 2/4 de 9 del matí va tenir lloc la concentració a la plaça del Perelló, davant del Casal. Tot seguit

vam assistir a l'ofici solemne que es va celebrar a la nostra església parroquial.

Una vegada finalitzada la missa, enfilàrem el camí cap a Rupit (Osona), on vam passejar pels seus carrers i comprar a les seves botigues. Després ens dirigírem al restaurant "Coll de Condreu", on es va dur a terme el dinar d'aniversari.

Una vegada acabat el dinar, ens arribàrem fins al Santuari del Far, on celebraven el seu aplec. Allà vam aprofitar per ballar sardanes i participar en els

El dinar de la Festa aniversari de la Llar es va fer a restaurant "Coll de Condreu".

jocs que es van organitzar a la mitja part. Quan va acabar la ballada, vam pujar als dos autocars, per arribar al voltant de les vuit del vespre a Vilablareix.

Assemblea anual

El divendres 30 d'agost es va celebrar l'Assemblea general ordinària anual per a tots els socis/es de la Llar. L'Assemblea es va desenvolupar a la sala polivalent del pavelló poliesportiu i hi van assistir 70 socis/es (56,5%), essent-hi present el nostre regidor de Cultura i Benestar Social Manel Pallàs. L'Assemblea va encetar-la el president de la Llar, Emili Hidalgo i Morales, que va donar les gràcies a tots els socis/es per la seva assistència a l'acte abans de donar pas als diferents punts de l'ordre del dia:

1. Lectura de l'Acta de l'Assemblea anterior.
2. Estat de comptes i demostració administrativa-documental de tot el procés i arxiu existent en el Casal de tota mena d'ingressos i despeses, per a les activitats realitzades des de l'inici de la nova Junta fins al dia de la present Assemblea. En concret, el president de la Llar va explicar que el saldo inicial, corresponent al 19 d'octubre de 1991, era de 694,01 € mentre que el saldo actual, corresponent al 30 d'agost del 2002, era de 1.902,76 €.
3. S'aprova per unanimitat la nova quota anual de 8,00 euros des de la implantació d'aquesta moneda.
4. De les activitats actuals i previstes es van fer tot un seguit de comentaris positius, animant als veïns perquè es facin seu el Casal i li donin la màxima utilitat. Després d'assegurar que sempre

serà soci-col·laborador de la Llar, Emili Hidalgo va anunciar que deixarà el càrrec de president en un "molt curt termini". També va destacar que la Junta actual resta oberta a gent nova disposada a regenerar constantment la Llar.

5. A continuació va prendre la paraula el regidor de Cultura i Benestar Social, Manel Pallàs, per donar les gràcies a tots els socis/es per la seva assistència a l'Assemblea i per agrair a la nova Junta la tasca desenvolupada per a dinamitzar el Casal.
6. De les activitats previstes, el regidor va esmentar l'imminent inici del curs d'informàtica, tot indicant que l'Ajuntament espera que tinguin una bona acceptació per part dels socis/es de la Llar.
7. Finalment, Manel Pallàs es va referir a la subvenció de 1.500 euros que l'Ajuntament té previst donar, prèvia justificació documental, per finançar activitats i serveis del Casal.
8. No tenint res més a tractar, el president de la Llar va aixecar l'Assemblea a 2/4 de 8 de la tarda.

L'alcalde, Enric Vilert, dirigint-se als assistents al dinar de la Festa aniversari de la Llar.

Margarita Planas i Bussó, de Can Pitu Farriol

“La veritat és que molts cops no hi anava (a l'escola), perquè hi havia feina a casa”

R. PONSATÍ

Nascuda a Montfullà l'any 1909, la Margarita Planas i Bussó va venir a viure a Vilablareix el mes de maig de 1935, al casar-se amb el vilablaretenc Josep Bartomeu Llinàs, amb qui va tenir cinc fills, abans de quedar vídua el febrer de 1972. El matrimoni van fer de masovers durant 20 anys a Can Faixedes, des d'on va traslladar-se a Can Pitu Farriol, la casa que es van fer el 1955 al Veïnat de la Farigola on actualment resideix la Margarita amb els seus dos fills grans. Malgrat tenir 93 anys, la Margarita encara fa les feines de casa i s'encarrega dels seus fills que, malauradament, no gaudeixen de massa bona salut.

“Vaig néixer el 10 de maig de 1909 a Can Turón de Montfullà, on vaig viure fins a l'edat de 9 anys, quan els meus pares, en Llorenç i l'Àngela, van fixar la seva residència a Palau”, explica la Margarita, que va anar a col·legi a Fornells fins als 13 anys. “La veritat és que molts cops no hi anava, perquè hi havia feina a casa i tant jo com el meu germà Martí ens quedàvem per ajudar als pares”, comenta.

Al deixar l'escola, va continuar ajudant als seus pares en les feines del camp. *“Manàvem 50 vessanes de terreny i teníem animals, de manera que jo havia de cavar, rasclar, donar menjar al bestiar...”*, explica la Margarita, que va canviar el domicili patern per Can Faixedes de Vilablareix l'any 1935, al casar-se amb en Josep Bartomeu Llinàs, fill de Can Farriol.

“Al meu home el vaig conèixer anant a ballar a l'Ateneu i al Centro, locals de Girona on anava el jovent del Perelló i, després de festejar dos anys, ens vam casar a l'església de Vilablareix el 16 maig de 1935, coincidint amb la festa major del poble”, refereix la Margarita.

El matrimoni va fer de masovers de Can Faixedes durant 20 anys i l'any 1955 es van instal·lar a Can Pitu Farriol, una casa de la seva propietat que es van fer al Veïnat de la Farigola on la Margarita continua residint junt amb dos dels seus cinc fills, concretament amb els dos grans, en Josep i en Llorenç, ambdós solters i amb problemes de salut que requereixen l'atenció de la seva mare. Els altres tres fills del matrimoni són en Daniel i l'Encarnació, que viuen fora de Vilablareix, i la petita, la M. Àngels, que des que va casar-se resideix al poble en una casa que es van fer al costat de Can Pitu Farriol i que, quan convé, ajuda a la seva mare en les tasques domèstiques. Aquests tres fills estan casats i han donat a la Margarita cinc néts, en concret, la M. Àngels i la M. Carme, que tenen 31 i 26 anys i són filles d'en Daniel; la Lúdia i en Daniel, de 28 i 22 anys i fills de l'Encarnació; i en

La Margarita Planas i Bussó quan era jove.

Jaume, que és fill de la M. Àngels i acaba de fer 18 anys. *“Tot i que sóc força gran, ja que he arribat als 93 anys, em sembla que no en veuré cap de casat, ja que de moment no n'hi ha cap que tingui intenció de fer-ho”,* comenta la Margarita, a qui ja li agradaria tenir algun besnét.

Els primers anys que va viure a Can Pitu Farriol, el matrimoni, que quan s'estava a Can Faixedes, a més de treballar la terra, fins i tot havia arribat a vendre llet, ja que tenia vaques, va continuar fent de pagès

La Margarita amb el seu marit, en Josep Bartomeu, quan es van casar l'any 1935.

El matrimoni uns anys abans que en Josep patís l'accident que li va provocar la mort.

i anava al mercat de Girona a vendre verdures, hortalisses i també conills, gallines, ous..., “però ens vam anar quedant sense terra, fins que va arribar un moment que només en teníem un tros a Can Pere Màrtir i, aleshores, vam deixar de fer de pagès i el meu home va anar a treballar a la fàbrica de lleixiu “Guerrero”, que comercialitzava el “Mistol”, entre d'altres productes”, assenyala la Margarita, que va perdre el seu marit el febrer de 1971 a causa d'un accident que havia patit la nit de cap d'any anterior.

Portar la casa i passejar

Malgrat tenir 93 anys, la Margarita, que lamenta que totes les seves amigues ja s'hagin mort, fins i tot les que eren més joves que ella, té el cap molt clar i gaudeix de bona salut, tret de tenir una mica d'anèmia i patir alguns problemes d'audició que fan que porti un aparell a l'orella per sentir-hi millor. Una mostra evident de la seva bona salut és que avui dia encara cuina i porta a terme la resta de tasques domèstiques -tret de fregar el terra, feina que li fa la seva filla petita- i també s'encarrega dels dos fills que viuen amb ella. A més, encara té temps per cuidar les plantes que hi ha al pati de casa seva, la majoria d'elles col·locades en testos, així com els arbres fruiters que ara fa dos anys van plantar al tros de terra on fins aleshores hi havia hagut l'hort que també manava ella.

“Gairebé cada dia vaig a passeig amb el meu fill

Josep. Abans anàvem a la plaça del Perelló i d'altres indrets allunyats, però des de fa un any només passegem pels voltants de casa, ja que jo camino molt a poc a poc i em canso molt”, afegeix la Margarita, que últimament també ha deixat d'anar a missa. “Tot i que abans no deixava passar cap diumenge sense anar a missa a l'església del poble, ara ja no hi vaig perquè el capellà, que cada divendres ve a casa a donar-me la comunió, em va dir que no calia que hi anés, que ja era massa gran i que si em veia a l'església em faria fora”, explica la Margarita, que comenta que quan anava a missa sempre hi havia les mateixes persones i l'església estava força més buida que abans, quan en el poble hi vivia moltíssima menys gent. En aquest sentit, lamenta que el jovent no hi vagi i afirma que “quan han fet la Comunió ja no en veus cap”.

La Margarita, que dels programes de televisió només mira els concursos, els informatius i alguna pel·lícula, explica que mai no ha estat sòcia de la Llar de Jubilats “perquè sé que no podria anar ni a la Llar ni a les sortides que organitzen, atès que m'haig d'encarregar de la casa i, a més, no vull deixar els meus fills sols”.

Finalment, la Margarita, que diu que el poble ha crescut tant els últims anys que actualment no coneix a la majoria dels vilablarencs, explica que tots els membres de la seva família tenen el costum de reunir-se per la Festa Major i la diada de Reis. “Anem tots a casa de la meua filla M. Àngels perquè té un menjador més gran que el de casa i hi estem més bé”, manifesta.

Alumnes del CEIP Madrenc fent files per entrar a classe.

El curs 2002-2003 al CEIP Madrenc

El passat setembre va començar un nou curs escolar al CEIP Madrenc de Vilablareix, que enguany compta amb un total de 125 alumnes, dels quals 56 són d'Educació Infantil i els altres 69 dels tres cicles de Primària.

En concret, l'alumnat del curs 2002-2003 de l'escola pública de Vilablareix es distribueix de la següent manera:

- **EDUCACIÓ INFANTIL**

- P3: 22 alumnes
- P4: 14 alumnes
- P5: 20 alumnes

- **EDUCACIÓ PRIMÀRIA**

- **Cicle Inicial**

- 1r: 14 alumnes
- 2n: 14 alumnes

- **Cicle Mitjà**

- 3r: 9 alumnes
- 4t: 9 alumnes

- **Cicle Superior**

- 5è: 13 alumnes
- 6è: 10 alumnes

Pel que fa al professorat, el centre docent del nostre poble compta enguany amb una plantilla d'11 mestres, als quals s'han d'afegir 5 mestres especialistes.

Del professorat en plantilla, cada mestre té atribuïda l'acció tutorial d'un curs, segons la següent distribució:

- **EDUCACIÓ INFANTIL**

- P3: ÀNGELA RESPLANDIS
- P4: MARIA COLL I DOLORS VIDAL
- P5: MERCÈ CLARA
- Suport: MARIAN PARNAU

- **EDUCACIÓ PRIMÀRIA**

- **Cicle Inicial**

- 1r: DOLORS CARANDELL I MARIAN PARNAU

- 2n: TERE CANO

- **Cicle Mitjà**

- 3r: ENGRÀCIA JUHERA
- 4t: MONTSERRAT PLANAS

- **Cicle Superior**

- 5è: ROSA PUJOL
- 6è: ROSA M. VIA

Finalment, els cinc mestres especialistes, dos dels quals formen part de la plantilla del centre, són els següents: M. Àngels Mugadella, llengua anglesa; Rosa Pujol, educació especial; Concepció Nonell, religió; Olga Casado, educació física; Tere Cano, educació musical.

Nens i nenes de l'escola pública de Vilablareix a l'hora de dinar.

La temporada 2002-2003 dels equips de voleibol i bàsquet de l'Associació Esportiva Vilablareix

J. MANEL PALLÀS JULIÀ, REGIDOR D'ESPORTS

Plantilles dels equips de voleibol

*** L'EQUIP SÈNIOR FEMENÍ "A"**, jugarà per segon any consecutiu a Segona Catalana.

Jugadores: ANNA TORRENT, FANNY RODRÍGUEZ, SUSANNA RIURÓ, M. DEL CARMEN LOBATO, GEMMA RODRÍGUEZ, ADRIANA BOIX, GEMMA VILARÓ, LORENA GARCIA i VERÒNICA GARCIA.
Entrenador: CARLES BAYÓ.

*** L'EQUIP SÈNIOR FEMENÍ "B"**, participarà al Campionat Territorial.

Jugadores: CLARA VALENTÍ, NÚRIA TURRÓ, BRUNA VILA, ADRIANA FERNÁNDEZ, MARIA FIGUERAS, ALOMA PUIGVERT, MARIA DIVÍ, SÒNIA NOUGUET, M. DEL MAR GONZÁLEZ, MARIONA SIMÓN, IRENE TURIENZO, GEMMA YESTE, ANNA GONZÁLEZ-HUIX.
Entrenador: NARCÍS GODOY.

*** EQUIP FEMENÍ DE SÈRIE "B"**, disputarà el Campionat Territorial Juvenil.

Jugadores: CRISTINA MOTJÉ, MARIA VENTURA., LAURA GRÀCIA, NÚRIA LINDE, ALBA MIR, JORGINA VILA, ANNA ADAME, GEORGINA SÁNCHEZ, MARTA ADAME.
Entrenadora: GEMMA VILARÓ.

*** L'EQUIP SÈNIOR MASCULÍ**, participarà finalment en el Campionat de Segona Catalana, després d'ésser repescat per la Federació Catalana.

Jugadors: EDGAR MARTÍN, NARCÍS GODOY, VÍCTOR LINDE, SERGI PALAHÍ, JAVIER LOBATO, BENET TURA, CARLES CABARROCAS, MANOLO LÓPEZ i ALEIX MASFERRER.
Entrenador: XAVIER RODRÍGUEZ.

Plantilles i calendari dels equips de bàsquet

*** L'EQUIP SÈNIOR MASCULÍ**, participarà en el Campionat Territorial Sènior Masculí. Jugaran els partits de casa al pavelló de Vilablareix, els dissabtes a les 6 de la tarda. L'equip que acabi la

lliga en primer lloc pujarà directament de categoria, de manera que la propera temporada disputarà el Campionat de Catalunya de Tercera Categoria.

Jugadors: DANI BERTOMEU, LLUÍS BAENA, ALBERT MARTÍNEZ, ALBERT GONZÁLEZ, SANTI GIL, NARCÍS TURRÓ, JORDI PLA, JOAQUIM ANDREU, ÀNGEL MENOR, MIQUEL ÀNGEL PADILLA, MARC VILAMÚ i JOAN RIGAU.

Entrenador: SANTI GIL.

Delegada: SHEILA JUVÉ.

El calendari és el següent:

1A VOLTA..... 2A VOLTA

21 de setembre 18 de gener
B. Vilablareix Inpanasa - CB Santa Susanna

28 de setembre 25 de gener
CB Calella "B" Veterans - B. Vilablareix Inpanasa

5 d'octubre 1 de febrer
B. Vilablareix Inpanasa - Pizzeria Sa Riera UA Tossa

12 d'octubre 8 de febrer
CB la Jonquera - B. Vilablareix Inpanasa

19 d'octubre 15 de febrer
B. Vilablareix Inpanasa - CB Platja d'Aro

26 d'octubre 22 de febrer
B. Esplais de Castelló d'Empúries - B. Vilablareix Inpanasa

2 de novembre 1 de març
B. Vilablareix Inpanasa - CB Palafolls

9 de novembre 8 de març
descans - descans

16 de novembre 15 de març
B. Vilablareix Inpanasa - CB Amer

23 de novembre 22 de març
CB Besalú - B. Vilablareix Inpanasa

30 de novembre 29 de març
B. Vilablareix Inpanasa - Suca-Mulla de Sant Julià de Ramis

7 de desembre 5 d'abril
Blanes Cargol - B. Vilablareix Inpanasa

14 de desembre 12 d'abril
B. Vilablareix Inpanasa - Blanes "C" Infoselva

21 de desembre 26 d'abril
B. Vilablareix Inpanasa - CB Sant Esteve de Palautordera

11 de gener 3 de maig
Bàsquet Torroella - B. Vilablareix Inpanasa

* **L'EQUIP SÈNIOR FEMENÍ**, equip format aquesta temporada que disputarà el Campionat de Catalunya de Tercera Categoria. Jugarà els partits de casa al pavelló de Vilablareix els dissabtes a les 8 del vespre.

Jugadores: ESTER VIDAL, MIREIA MIRASOL, VANESSA VELASCO, MERITXELL MASSA, RAQUEL FRIGOLA, JUDIT GALÍ, GEMMA REMÚS, MERITXELL JUANOLA, ANNA PAGÈS, PAULA ORDIS, ANNA BANCCELLS, ANNA FRIGOLA.

Entrenadora: ALEXANDRE SOLÉS.

Delegada - Fisioterapeuta: ELENA TEIXIDOR.
El calendari és el següent:

1A VOLTA	2A VOLTA
28 de setembre	14 de desembre
B. Vilablareix - Bisbal Bàsquet	
5 d'octubre	21 de desembre
Blanes "B" - B. Vilablareix	
12 d'octubre	11 de gener
CB Maçanet "B" - B. Vilablareix	
19 d'octubre	18 de gener
B. Vilablareix - CB Palamós "B"	
26 d'octubre	25 de gener
CB Farners - B. Vilablareix	
2 de novembre	1 de febrer
B. Vilablareix - CB Joventut de Celrà	
9 de novembre	8 de febrer
descans - descans	
16 de novembre	15 de febrer
B. Vilablareix - Les Cuques de Sta. Maria de Palautordera	
23 de novembre	22 de febrer
CB Verges - B. Vilablareix	
30 de novembre	1 de març
B. Vilablareix - AEB Malgrat 2000	
7 de desembre	8 de març
CB Bescanó - B. Vilablareix	

Diumenge dia 17 de novembre
Exhibició de gossos d'atura

XXVI Memorial Mateu Pell de bàsquet

J. MANEL PALLÀS JULIÀ, REGIDOR D'ESPORTS

Els dies 30 i 31 d'agost i 1 de setembre es va celebrar al nostre pavelló poliesportiu el XXVI Memorial Mateu Pell de bàsquet, en el qual hi participen els quatre millors equips masculins i femenins de la Delegació Territorial de Girona.

Els participants en categoria masculina van ser el C.B. ADEPAF de Figueres, el CB Sant Narcís, el FD Cassanenc i el Bàsquet Llúvia. En categoria femenina el GEiEG, el Vedruna de Girona, el CB Olot i el CE Santa Eugènia. En categoria masculina van arribar a la final l'ADEPAF i el CB Sant Narcís i en femines el GEiEG i el Vedruna.

La final de les noies va ser molt disputada i fins als últims segons del partit no es va decidir el guanyador, que va ser el Vedruna per un ajustat 65 a 62. Per la seva part, en nois, l'ADEPAF va guanyar còmodament l'encontre per 85 a 43.

Na Carme Fernández, vídua de Pell, va repartir els trofeus als guanyadors. Cal ressaltar la gran assistència de públic a les eliminatòries i sobretot a la final, ja que el pavelló poliesportiu de Vilablareix estava ple de gom a gom.

El C.B. ADEPAF de Figueres, l'equip que va guanyar del XXVI Memorial Mateu Pell de bàsquet en categoria masculina.

L'equip del Vedruna de Girona que va vèncer en categoria femenina en el XXVI Memorial Mateu Pell de bàsquet.

Els capitans dels equips finalistes fan entrega d'un ram de flors a na Carme Fernández, vídua de Pell.

Una nova temporada de caça

MIQUEL VILALTA

La Generalitat ha publicat els períodes de caça que s'han establert a Girona. L'ordre de vedes de la temporada 2002-2003 és el següent:

- **PERÍODES HÀBILS DE CAÇA**

- Caça menor: del 12 d'octubre del 2002 al 2 de febrer del 2003
- Caça d'ocells aquàtics: del 12 d'octubre del 2002 al 2 de febrer del 2003
- Caça major: porc senglar, des l'1 de setembre del 2002 al 2 de febrer del 2003 a les comarques del Ripollès, l'Alt Empordà, el Baix Empordà, la Selva, la Garrotxa, el Pla de l'Estany i el Gironès.

- **PERÍODES DE MITJA VEDA**

- Període hàbil: dijous, diumenges i festius entre el 15 d'agost i el 8 de setembre del 2002.

Caça del porc senglar

La caça del porc senglar comença normalment el segon diumenge d'octubre, però des de fa 5 o 6 anys l'inici de la temporada s'ha avançat a l'1 de setembre per la gran quantitat d'animals que hi ha a les nostres comarques.

Algunes vegades s'han fet batudes fora d'aquestes dates, quan els forestals veuen que hi ha molts porcs senglars i fan mal als camps i conreus. Moltes vegades és el pagès qui ho comunica a un caçador i, al seu temps, aquest ho diu als forestals.

S'ha de tenir en compte que els caçadors mai no fan un batuda per iniciativa pròpia i que abans de fer-se la batuda els forestals han de notificar-la a Medi Ambient perquè l'aprovi.

La caceres en períodes hàbils s'organitzen en grups de caçadors. Quan maten algun senglar, el primer que fan els caçadors és sanar-lo si és mascle i degollar-lo, tant si és mascle com femella. Una vegada degollat, s'abriga i se segueix la cacera. Després es porta a l'escorxador. Una vegada separades les parts obligades, es porten al veterinari perquè les analitzi. Si el porc està en condicions, es fan parts i es reparteixen entre tots els membres del grup.

Una de les normes importants és que no es pot caçar a menys de 200 metres de la carretera. Tanmateix, tot caçador ha d'estar federat, en el cas dels vilablaretencs, a la Federació Territorial de Girona, i ha d'estar en possessió del carnet de la federació, del carnet del vedat i d'una assegurança de responsabilitat civil.

A més, tot caçador ha de passar una revisió mèdica cada 5 anys, un termini que s'escurça fins als 2

La temporada de caça del senglar comença normalment el segon diumenge d'octubre, però fa 5 o 6 anys que l'inici s'avança a l'1 de setembre per l'abundància d'aquests animals.

anys a partir dels 60 anys d'edat i que és anual quan s'arriba als 70 anys.

També hi ha establerta la prohibició d'utilitzar armes automàtiques i l'ús i tinença de balins mentre es practiqui l'exercici de la caça i la seva venda. La Generalitat també prohibeix la tinença de municions per a caça major durant l'exercici de la caça dins els períodes de mitja veda i l'ús d'esquers emmetzinats, com també la utilització i venda d'enregistraments i artefactes mecànics que reproduïen els reclams i els cants d'espècies.

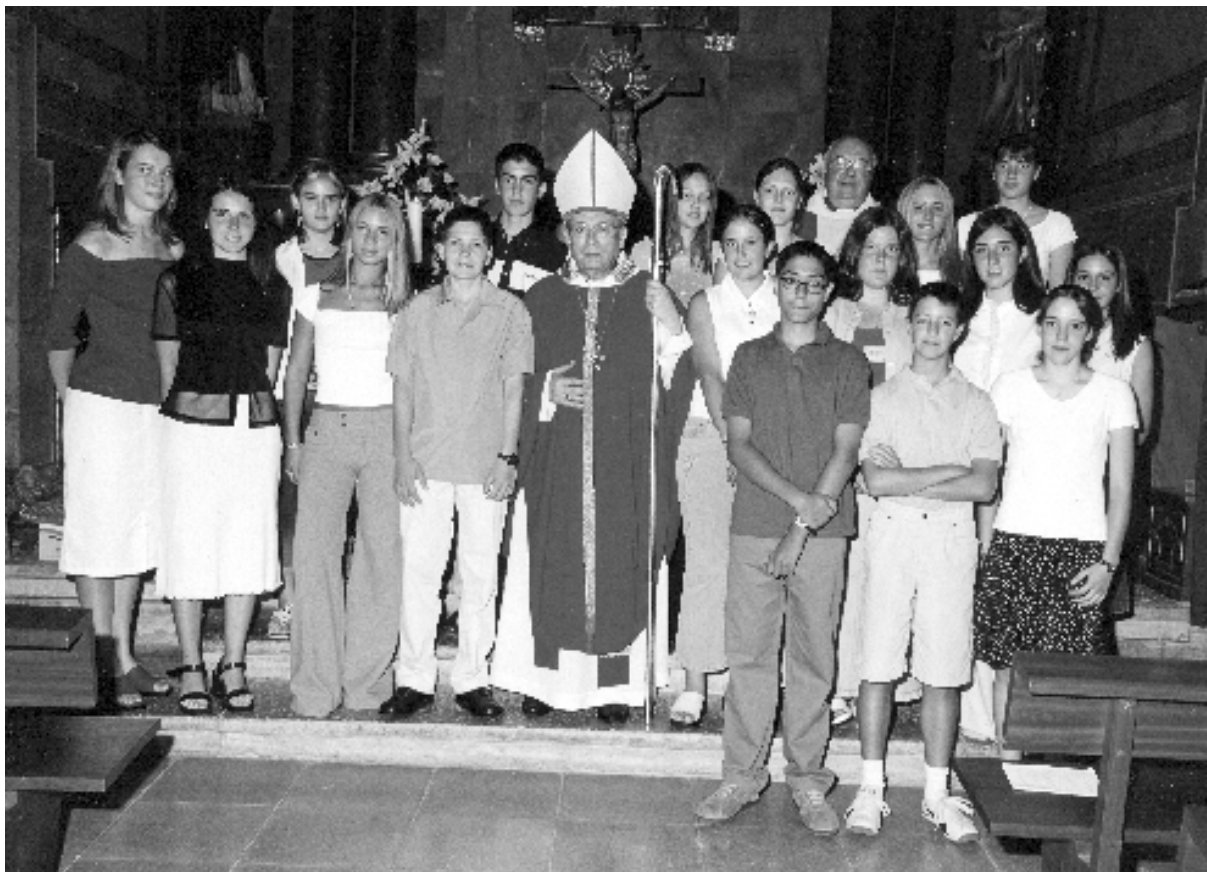
Tampoc no es poden usar xarxes japoneses sense autorització i està prohibida la venda i utilització de paranys tipus cep i ballesta.

Tot recordant...

Batec parroquial

MN. JOSEP RAMÍREZ I CARLES, RECTOR

El Bisbe de Girona, Mn. Carles Soler, i el nostre rector, Mn. Josep Ramírez, envoltats pels 17 nois i noies que van rebre el Sagrament de la Confirmació el passat 14 de juliol.

Confirmacions

El 14 de juliol, un grup de nois i noies, 17 en total, que durant dos cursos de catequesi s'havien preparat acuradament, reberen el Do de l'Esperit Sant a través del Sagrament de la Confirmació, de mans del nostre Bisbe Carles.

La cerimònia començà, tal com estava previst, a dos quarts de dotze del matí. Era diumenge i feia un dia esplèndid, malgrat que per aquelles dates ja començava a "treure el nas", com assenyalaven els homes del temps, l'estrany comportament de la meteorologia que, de fet, duraria pràcticament tot l'estiu.

Tots els confirmants esperaren el Bisbe a la porta del Temple, ple de gom a gom, i en una mena d'informal processó anaren fins als primers bancs on se situaren els joves. Darrere seu, els pares i padrins amb tota la gent que els acompanyava.

La celebració de la missa, amb acompanyament coral del grup de la Parròquia de Sant Jaume de Salt, revestí una especial solemnitat. Emotiva fou

sobretot l'administració del Sagrament: cada noi i noia, acompanyat del seu padrí o padrina, rebé, com deia, el Do de l'Esperit amb la Unció crismal al front i l'abraçada de la pau, cordial i afectuosa, del Bisbe, assistit pel rector de la Parròquia.

Al final ells mateixos obsequiaren a Mn. Carles Soler, i d'acord amb el que havíem determinat en la darrera reunió del Consell Parroquial, tot oferint-li unes mostres de productes del poble que ell agrai sincerament amb paraules plenes d'emotivitat i bon humor.

Els nois i noies que reberen el Sagrament són: Natàlia Andreu i Vicente, Meritxell Juandó i Serrat, David Lèrida i Serafín, Robert Montal i Roura, Núria Noguer i Vila, Antoni Obiols i Serra, Imma Pinilla i Saiz, Eva Pla i Casademont, Raquel Quintana i Pruneda, Anna Ribot i Grabalosa, Joan Ribot i Grabalosa, Laura Ruiz i Sánchez, Mariona Simón i Dalmau, Marta Sureda i Xifra, Judit Sureda i Xifra, Cristina Ventura i Avellí i Sílvia Virolés i Torrent.

Ultra aquests disset joves i aprofitant l'avinentesa, també volgué confirmar-se una senyora, mare d'un

dels components del grup.

I com a coronament de la festa, la Parròquia oferí a cada un dels confirmats una foto emmarcada del moment en què reberen el Sagrament a fi que en veure-la els recordi la promesa de fidelitat que feren a Jesús i el compromís que solemnement contragueren de seguir-lo sempre com a bons cristians.

Per tancar aquesta crònica, es recorda als nois i noies que desitgin rebre aquest meravellós i important Sagrament que s'apunten ja a la Catequesi corresponent.

Benedicció solemne de l'ermita de Sant Roc

Vuit dies després, el diumenge 21 de juliol, altra vegada tinguérem el goig de la presència del nostre Bisbe Carles, en aquesta ocasió per procedir a la benedicció de la restaurada ermita de Sant Roc que, alçant joiosa la seva magnífica testa coronada per la solemne espadanya, s'alça majestuosa sobre el turonet del mateix nom.

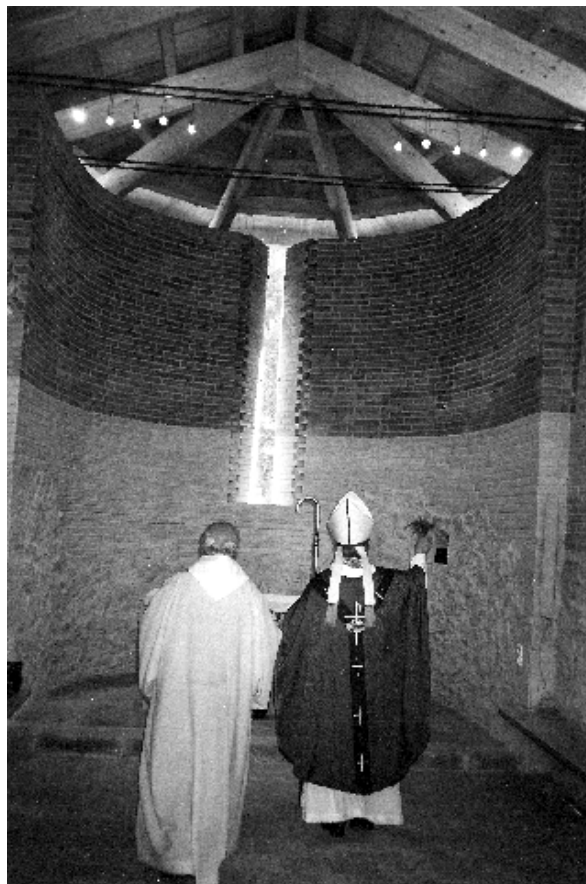
Donada la limitació de l'interior del recinte, la Missa se celebrà a l'exterior a fi que el considerable nombre de fidels assistents a l'acte pogués seguir còmodament la cerimònia. L'Ajuntament havia instal·lat una gran carpa a prop de l'edifici, que defensà els presents de la forta calor, ja que el dia era assolellat.

A les 11 del matí començà la cerimònia: primer, benedicció solemne de l'ermita i tot seguit la Santa Missa amb acompanyament de la cobla Foment de la Sardana, que interpretà els cants litúrgics adients i al final obsequià la concurrència amb tres boniques sardanes.

En la seva homilia, el Bisbe aplicà magistralment l'Evangeli del dia -el Sembrador- a les diverses circumstàncies de la vida i a l'acte que estàvem celebrant. Recalcà que per als habitants de Vilablareix i els bons amics de diverses poblacions veïnes que ens acompanyaven, aquest era un dia únic a la vida que calia recordar amb afecte i agrai a les autoritats que havien fet possible tan bella restauració la seva tasca encomiable.

En els parlaments que tingueren lloc al final de la Missa, el nostre alcalde agrai també la seva col·laboració a tots aquells que, d'una forma o altra, havien pres part en la restauració, des dels Serveis Tècnics que l'havien dissenyada fins als obrers que l'havien realitzada materialment.

Com que en aquell moment tampoc no es podia baixar a massa detalls, jo voldria ara, i com a complement del record esmentat que l'alcalde feu amb tota justícia i encert, no oblidar aquell grup de

El Bisbe de Girona, Mn. Carles Soler, i el nostre rector, Mn. Josep Ramírez, en un moment de la benedicció.

Mn. Carles Soler i la imatge de Sant Roc.

A l'ombra del campanar

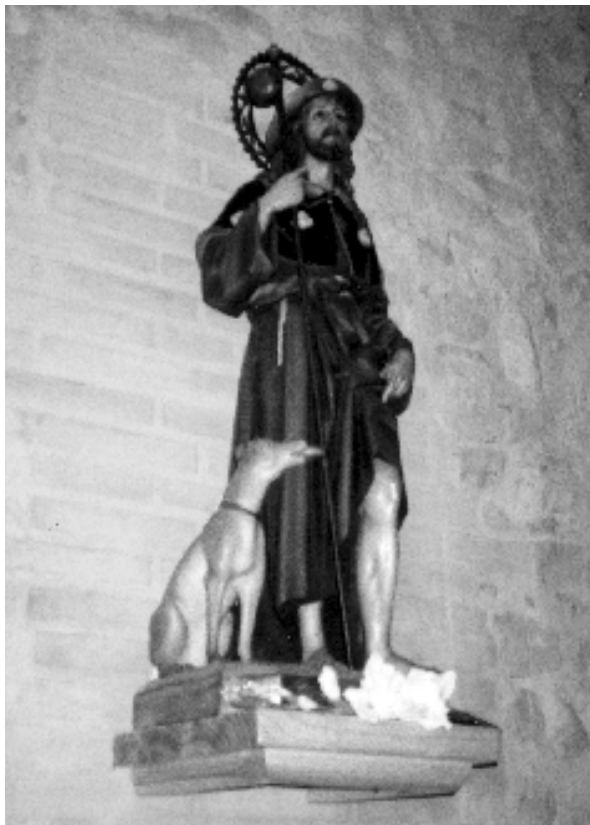

nois i noies de la Parròquia de Sant Josep de Girona que, durant les vacances de Nadal de l'any 1998, pujaren a Sant Roc i començaren a desenrunar l'interior del recinte, com a primer pas de tot el procés posterior; ni oblidar tampoc aquell grup d'homes del poble que, a pic i pala, el dissabte 8 de maig del 1999, a la tarda, acabaren de treure tota la runa que s'havia apilonat a través dels anys, quedant només intacta i encara amb signes visibles d'una incipient degradació, la bonica espadanya tantes vegades mencionada.

Precisament, el primer número de "La Torratxa" i en aquesta mateixa secció, recordava aquesta "gesta" que només pogué interrompre una forta tempesta quan ja quasi s'havia acabat de netejar tot l'interior. Que per molts anys puguem fruit de la nostra bonica i emblemàtica ermita de Sant Roc! Per acabar aquests entranyables records, comentar només que tota la festa es veié coronada pel ben assortit ressopó que l'Ajuntament preparà i que féu la delícia de grans i petits, sense oblidar la senzilla però elegant placa de vidre que a l'interior de la capella recull les dades principals de la diada.

Missa a Sant Roc

Tal com havíem anunciat, ultra la Missa solemne que, si a Déu plau, cada any celebrarem el dia de l'Aplec (segon diumenge de Quaresma) a l'ermita,

també hi pujarem amb la mateixa finalitat el dia del Sant o, en tot cas, el diumenge següent, si el dia de Sant Roc és laborable.

Enguany ja vam fer-ho així; en efecte, el diumenge 18 d'agost (Sant Roc és el dia 16 d'aquest mateix mes) un considerable número de fidels, que omplien l'interior del recinte sagrat, ens aplegàrem per celebrar l'Eucaristia i venerar el titular. En l'homilia el mossèn explicà, resumint-la, la vida heroica del Patró i convidà els fidels a imitar el seu esperit d'entrega i caritat en un món fortament marcat per tants egoismes i mesquins interessos privats.

Festa del Casal de Jubilats

Com cada any, el Casal de Jubilats organitzà la seva tradicional diada i, com és habitual, any rere any, els organitzadors volgueren que la Santa Missa presidís els actes programats. Hi hagué, però, una petita diferència amb els altres anys: en lloc de dir la Missa al migdia, demanaren poder-la tenir a les 9 del matí, a fi de quedar ja lliures per emprendre tot seguit la ruta i gaudir d'una festa ben merescuda. Per molts anys!

Recuperem la rectoria

Com tothom sap, l'habitatge ubicat al primer pis de la rectoria estava ocupada per Mn. Jaume Julià, Vicari General de la Diòcesi, i nosaltres ben contents de tenir-lo a casa nostra; però amb motiu dels darrers canvis esdevinguts al Bisbat, Mn. Jaume passa a ser el rector de Riudellots de la Selva i el nou Vicari General, Mn. Lluís Sunyer, fins ara rector de la Parròquia de Sant Josep de Girona, viurà al Seminari Diocesà. És per aquest motiu que la rectoria torna a quedar totalment a la nostra disposició: baixos (que ja utilitzàvem), habitatge i hort. Hi instal·larem els locals parroquials per a la catequesi i altres activitats.

La nostra Parròquia es va engrandint i, de fet, no disposàvem de locals propis. Cert que l'Ajuntament ens deixava utilitzar les seves dependències per a la catequesi i reunions amb pares o altres grups, cosa que agraïm molt sincerament, tant a l'actual Consistori com a l'anterior; però per raons òbvies és millor disposar d'espais propis, i ara podem fer-ho. Amb tot, la Missa vespertina anticipada dels dissabtes continuarà, com fins ara, als baixos de l'Ajuntament, ja que la gent gran, sobretot, que hi assisteixen tindrien molt difícil, alguns pràcticament impossible, traslladar-se a la Parròquia. Per això una vegada més volem agrair ben cordialment aquest servei que es presta al poble.

Recollida selectiva Àrea de Medi Ambient

A Vilablareix seguim fent recollida selectiva

PER QUÈ HO FEM?

1. **Perquè no volem cremar absurdament milers de tones de matèries aprofitables, ni diners ni recursos.**
2. **Perquè reciclant estalviem energia i evitem la contaminació del sòl, les aigües o l'aire.**
3. **Perquè no volem perjudicar la nostra salut ni la dels éssers vius.**

A Vilablareix, la meitat dels residus que generem són vidre, paper i envasos, però d'aquests només en varem recollir de forma selectiva un 15%. Així doncs, la resta es va continuar llençant als abocadors, amb els conseqüents perjudicis mediambientals.

QUINS RESIDUS HEM DE SEPARAR?

- 1- **El vidre**, i el dipositem en el contenidor de color verd (no cal treure les etiquetes, però si els taps metàl·lics o de suro).
- 2- **El paper i el cartó**, i els portem al contenidor de color blau (no llencem paper amb grapes, ni paper engomat o amb plàstics,...).
- 3- **Els envasos de plàstics**, els brics, i les llaunes, i els dipositem al contenidor de color groc (per tal que ocupin menys espai, aplanem els brics i aixafem les ampolles de plàstic).
- 4- **Les piles** les llencem als contenidors especials que trobem en alguns establiments del nostre municipi, ja que són residus molt tòxics i perillosos.
- 5- **Els medicaments** (caducats o els sobers no caducats) els duem a la farmàcia i al Centre d'Atenció Primària (CAP).
- 6- **Les escombraries domèstiques**, les dipositem ben tancades dins els contenidors destinats a deixalles generals.
- 7- **Les restes vegetals** (restes de poda) es poden deixar en qualsevol dels 2 contenidors que hi ha al poble destinats per a aquest tipus de residu.
- 8- **Mobles i trastos vells**, si us en voleu desfer, cal trucar a l'Ajuntament perquè el primer dimarts de cada mes us ho passin a recollir al vostre domicili.

A més, com a resultat d'un conveni amb l'Ajunta-

ment de Girona, tots els particulars també podeu fer ús, de forma completament gratuïta, de la deixalleria municipal que hi ha al costat del parc de bombers de Girona. Allà hi podeu portar runes domèstiques, olis, pintures, electrodomèstics, fluorescents, esprais, restes de poda, fustes, ferros,...

Recordatori

A TOTS ELS PROPIETARIS DE GOSSOS:
Recordeu que podeu fer ús dels pipi-cans que hi ha repartits pel nostre municipi. Darrerament, hem rebut força queixes sobre el passotisme d'alguns propietaris a l'hora de recollir els excrements que el seu gos fa a la via pública.

En cas que s'hagin acabat les bosses de recollida d'excrements que hi ha als pipi-cans, agrairíem que ho comuniquéu a l'Ajuntament.

Si vols més informació, posa't en contacte amb l'Ajuntament.

Vida ecològica

Què està passant amb el clima?

ANDRÉS L. PÉREZ VELASCO

Últimament estem assistint a un agreujament de les sequeres, inundacions i onades de calor, amb les seves repercussions en termes de vides humanes i danys econòmics a tot el món, com a conseqüència del canvi climàtic provocat, entre altres factors, pels gasos hivernacle. Aquest deteriorament mediambiental s'ha convertit en un problema global a escala mundial i causa de preocupació per a bona part de la població, que no es queda només amb el que pot succeir en un futur, més o menys llunyà, sinó pel que representa ja avui de misèria i mort de milions d'éssers humans.

Les filosofies econòmiques dominants basades en el creixement econòmic, consumidor de recursos considerats infinits, partien de la il·lusió de què el planeta era tan gran que podia absorbir qualsevol quantitat de substàncies estranyes dipositades a la terra, a l'aigua o a l'aire. I si no, ja se n'encarregaria la ciència de resoldre els problemes que anessin apareixent.

Avui en dia és patent que aquestes consideracions estaven equivocades. Existeixen una sèrie d'amenaques globals sobre el medi ambient que posen en qüestió les nostres formes de vida, de producció, d'organització econòmica, en una paraula, de civilització. Per citar-ne alguna, es podrien ressenyar les següents: el canvi climàtic, la desertització, la destrucció de la capa d'ozó, la deforestació, les pluges àcides, l'extinció d'espècies, etc. De totes aquestes amenaces, potser la més preocupant sigui el canvi climàtic.

Les activitats humanes produeixen uns gasos que

s'emeten a l'atmosfera i canvien les seves propietats. Alguns d'ells tenen la característica que produeixen l'anomenat efecte hivernacle: permeten el pas de les radiacions solars, però capturen part de la calor sobrant que la Terra emet a l'espai. Es tracta del mateix fenomen que es produeix en un hivernacle.

Dels gasos d'hivernacle, el més important per la quantitat emesa és el diòxid de carboni (CO_2). Aquest gas està íntimament lligat a les activitats humanes: s'emet en qualsevol combustió. La quantitat de CO_2 present a l'atmosfera es regula mitjançant l'anomenat cicle del carboni. Els éssers vius emeten CO_2 mitjançant la respiració i la combustió, però els vegetals són capaços de fixar-lo altre cop mitjançant la funció clorofílica i també els mars, que són claveguers d'aquest gas. El resultat és que la proporció de diòxid de carboni a l'atmosfera no ha variat sensiblement en els segles previs a la revolució industrial.

En l'actualitat, l'economia dels països industrialitzats es basa en el consum de combustibles fòssils: petroli, carbó i gas. En els països del Tercer Món es produeix, a més, un gran consum de fusta. La responsabilitat en el canvi climàtic de cap manera es pot atribuir amb la mateixa proporció a tots els habitants del planeta. Els habitants del Primer Món són els que més diòxid de carboni emeten: segons un estudi d'"Ecologistes en Acció" durant l'any 2000 es van emetre a l'atmosfera 24.511 milions de tones de CO₂ derivades de l'ús de combustibles fòssils, un 7,6% més respecte del 1990, any de referència del Protocol de Kioto, essent els països desenvolupats els responsables del 50% d'aquestes emissions.

La mitjana d'emissions se situa l'any 2000 en 3,94 tones de CO₂ per habitant. Per països, Estats Units és el que figura en el primer lloc, amb una mitjana de 22 tones per habitant, que contrasta amb la d'altres països com Bangladesh, on aquesta mitjana baixa a 0,07 tones per habitant.

Espanya és un dels països europeus on les emissions han crescut més en els últims anys. Segons "Ecologistes en Acció", des de 1990 les emissions de CO₂ fòssil en el nostre país augmentaren en un 42%. Espanya s'ha convertit en el cinquè emissor de la Unió Europea, amb el 9,5% i 8,30 tones de CO₂ per habitant.

Segons el Programa Nacional sobre el Clima, a l'Estat espanyol l'augment previst de la freqüència i intensitat de les sequeres, pluges torrencials i onades de calor portaran a una acceleració dels processos erosius i a l'avançament de la desertització. Aquest augment de fenòmens extrems pot ser més important quant als impactes del canvi climàtic que els canvis previstos en la temperatura i precipitacions mitjanes. Segons Protecció Civil, unes cent persones moren cada any víctimes dels desastres naturals.

"Ecologistes en Acció" vaticina que les inundacions provocades per la "gota freda", sobretot al Llevant peninsular, poden incrementar-se en freqüència i intensitat en els propers anys al augmentar la temperatura mitjana del mar Mediterrani a causa del canvi climàtic. Se sap que el fenomen de la "gota freda" el provoca el contrast entre l'aire calent i humit sobre el Mediterrani i el fred d'alçada.

Aquestes xifres demostren clarament que el model de desenvolupament escollit pels països desenvolupats no és viable. Si seguim emeten gasos hivernacle a l'atmosfera acabarem amb la civilització tal i com la coneixem. Però, a més, és un model terriblement injust, atès que de cap manera permet la generalització a tots els habitants del planeta del nivell de vida de qual gaudim avui en el Primer Món. En aquest cas, les emissions es multiplicarien per sis amb la conseqüent acceleració d'aquests alarmants processos.

El meu poble

SÍLVIA CANO

Ets petit però molt eixerit,
des de fora ets poca cosa
però tens un cor que no reposa.

Enamores a qui t'envolta
per la pau que hi ha al teu voltant,
els teus voltants estan plens de vida
tens el teu cor ple d'alegria.

Tens història al teu voltant
però la gent la ignora,
estàs ple de color i harmonia
per les teves venes passa vida.

Tens cura dels teus petits
et preocupes pels grans
que any rere any
han viscut al teu voltant.

T'omples de joia i alegria
amb dies de festa major,
per això et felicito
per donar als teus Madrencs
pau, amor i alegria.

Viatge a l'Àfrica: Burkina Faso i Mali

DOLORS FARRÉ I NÚRIA TURRÓ

El 19 de juliol vam marxar cap a Ouagadougou (Burkina Faso), estàvem nervioses, era un viatge que feia mesos que preparàvem, des del moment que vàrem decidir formar part dels projectes de C.C. ONG Ajuda al Desenvolupament vam intentar aconseguir el màxim d'ajuda material i econòmica per aportar, tant a l'orfenat Home Kisito de Ouagadougou (Burkina Faso) com al poble de Garmi (Mali).

Per tal de recollir material i diners, els mesos anteriors al viatge vam instal·lar bústies a diferents establiments de Vilablareix, Aiguaviva i Girona, vam fer un passí de diapositives amb la intenció d'informar, aconseguir socis i recollir diners de les empreses anunciades al cartell, es va presentar el projecte del poble de Garmi a l'Ajuntament de Vilablareix per demanar ajuda econòmica, es va preparar una carta per les farmàcies amb una llista dels medicaments pediàtrics necessaris,...

La directora de l'orfenat Home Kisito amb els medicaments i roba que els hi vam portar.

En total vam marxar cap a l'Àfrica amb 1.865 euros, 45 kg de medicaments (pediàtrics i general), 15 kg de roba, 24 biberons, una cuina solar i altres productes com caramels, joguines...

El nostre viatge es va dividir en dues parts, els primers 15 dies vam estar a la capital de Burkina Faso col·laborant amb l'orfenat Home Kisito (orfenat que acull a 56 nens/nenes de 0 a 2 anys). Allà vam aportar 600 euros i tots els medicaments, roba i biberons que portàvem.

La nostra feina durant aquest 15 dies consistia en ajudar les cuidadores en totes les seves tasques (netejar, canviar, donar biberons...). També vam ajudar en la traducció dels prospectes dels medicaments no pediàtrics que vam recollir i que vam donar al departament farmacèutic de la mateixa

institució.

La segona part del viatge la vam fer juntament amb 4 persones més de la ONG, un cop van arribar a Ougua vàrem llogar un 4x4 i vam pujar fins a Garmi-Hombori "cercle de Doeunza". El poblat de Garmi es dels més pobres de Mali i els seus habitants viuen de l'agricultura i, actualment, també una mica del turisme d'escalada i treeking, ja que Garmi està instal·lat a la falda de la Mà de Fàtima.

El primer dia vam reunir el cap del poblat per

Secció dels petits de l'orfenat Home Kisito.

fer la donació de 1.000 euros destinats a pagar el salari de tots els que van estar treballant en la construcció de la presa d'aigua. Els altres dies es van fer activitats com la desinfecció de ferides i talls (allà no tenen cap tipus d'assistència sanitària), la donació d'equipaments per jugar a futbol amb pilotes reglamentàries incloses, la donació d'ulleres graduades i de sol, la compra material per acabar la construcció del campament, una reunió amb l'alcalde de la regió d'Hombori per fer el pagament de les taxes del campament, la redacció d'una part del diccionari visual català-funfulé (llengua del poblat),...

Tant a Burkina com a Mali hem trobat una qualitat humana que no coneixíem. La convivència i el respecte que hi ha entre cultures, religions

Grup de noies del poblat de Garmi.

i tradicions és digna d'elogi i una gran cosa de la qual podríem aprendre els anomenats països desenvolupats. Viuen en un país on la revolució industrial ha passat de llarg, on tot el que són infraestructures i mobiliari urbà no val res, on la sanitat i l'educació són molt pobres o inexistents segons la zona, on treballen la terra sense maquinària, on els nens només mengen un cop al dia, treballen i l'única joguina que tenen l'han construïda ells mateixos amb una llauna de conserva, on hi ha part de la població que no coneix l'idioma oficial del seu país,...

Lliurament de la donació de l'Ajuntament de Vilablareix al cap del poblat de Garmi.

Podem trobar diferències entre les grans ciutats i els poblats. A la capital trobem actituds i inquietuds que sorgeixen d'influències externes que els hi arriben a través de la televisió, internet o dels familiars que han emigrat, així hi ha força joves que volen marxar per treballar i fer diners, que estan cansats de la situació en la qual viuen.

Als poblats, on aquestes influències no arriben tant, la gent viu al dia i tenen una manera de viure on destaquen la pau i la felicitat per sobre de la pobresa.

Sempre havíem sentit a parlar de l'encant d'Àfrica i, sens dubte, té una cosa especial, de manera que aquest és un viatge que, si teniu l'oportunitat de fer, us recomanem totalment.

Per més informació podeu adreçar-vos a:
C.C. ONG Ajuda al Desenvolupament
C/ Sant Antoni, 45
08770 Sant Sadurní d'Anoia
Tel. 93-8910259

Santuari de la Mare de Déu del Mont

PEP COLLELLDEMONT

Hi ha dues raons per fer una escapada enguany al santuari de la Mare de Déu del Mont. Una, l'any Verdaguer. Fa cent anys que va morir el poeta de Catalunya, i a dalt del Mont es conserva molt bé l'habitació i el llit on va dormir l'eximí poeta. I, l'altra raó és que el santuari ha estat renovat de dalt a baix, el que el fa més íntim i acollidor.

El 25 de juliol de 1884 mossèn Cinto Verdaguer, després d'haver passat uns dies a Banyoles, s'enfila a peu cap al santuari de la Mare de Déu del Mont passant per Lligordà, Beuda i fins al monestir de Sous i el Mont. Segons expliquen Modest Prat i Joan Carreres en el seu llibre Verdaguer a la Mare de Déu del Mont, el rector de Sous, que vivia a dalt del santuari "li ofereix a Verdaguer la millor habitació d'aquell niu d'àligues: una incomparable vista del Pirineu 'des del mar a Cerdanya, coronat pel majestuós Canigó', segons expressió del poeta".

Mossèn Cinto va estar tot l'estiu al santuari, si bé anava fent sortides, sobretot al Noguer de Segueró, una de les cases pairals més importants de Catalunya. L'any següent el poeta va fer una escapada de tres o quatre dies al Mont. L'estada de mossèn Cinto a "aqueix niu d'àligues on no pugen sinó oracions, i on no veig més que pastors i pagesos, mos mestres" va ser per a ell molt enriquidora. Va escriure molts textos que parlen de la Mare de Déu del Mont, redactats pràcticament tots durant la seva estança a dalt d'aquell cim i va gaudir d'una pau que li féu escriure al canonge de Vic i amic seu mossèn Collell: "Fa molts anys que no havia passat dies tan tranquils i solitaris i dolços; verament jo no he nascut per viure a les ciutats i sento un ver sentiment d'haver-hi de tornar".

Actualment, pujar al Mont és extremadament fàcil, ja que des de la carretera de Figueres a Besalú, a l'hostal d'en Vilà, surt una ruta de 19 quilòmetres molt ben asfaltats, encara que una mica estreta, el que fa el camí més agradable. Abans d'enfilar l'últim tram per arribar al santuari passem per davant del monestir de Sous, les ruïnes del qual cal visitar.

La fundació del monestir de Sous data de l'imperi de Carlemany. Els edificis són d'un romànic primitiu, auster, amb arcs d'escassa altura. Amb els segles s'hi van fer afegitons. El monestir depenia del de Sant Aniol d'Aguja fins que els monjos es van traslladar a Sous, des d'on l'abat va tenir gran influència en el comtat de Besalú, de manera que al segle XI el monestir de Sant Llorenç de Sous o del Mont era un dels més importants de la diòcesi de Girona. El 1592 va ser incorporat al monestir de Sant Pere de Besalú.

Quan mossèn Cinto va ser al Mont, l'església de Sous era encara parròquia. El poeta va assistir a la festa del poble, que explica així: "Hi eren tots, i fins alguns convidats. L'església era ben desmantellada i pobra, mes la pabordessa l'havia escombrada per la festa, l'havia regada i havia escampat una faldada d'espígol, collida tot venint de casa seva; havia tret els florers i pitxers de l'armari i, a falta de flors de jardí, hi havia posat flors de Sant Joan i corones de rei, collides en el cingle de Roca Pastora.

Els sacerdots veïns, el senyor rector, ajudats dels pagesos, cantaren l'ofici. A l'ofertori, l'Obrer s'ha presentat al temple amb una coca rodona, voltada d'altres nou, més petites, totes elles amb un brot d'alfàbrega plantat al mig. Les ha penjades al cor, dins d'un paner cobert amb un mocador blanc brodat, i a mi m'ha tocat la sort de beneir-les”.

A Sant Llorenç de Sous, en els darrers anys, s'hi han fet treballs de reconstrucció i de neteja i ara es pot endevinar l'antic esplendor del cenobi benedictí, que anys enrere estava totalment cobert de terra i de matolls fins al punt que ni s'endevinava des de la mateixa carretera.

Deixem ja Sous i enfilem-nos fins al santuari. La vista que tenim als nostres peus només pot ser descrita per un poeta com mossèn Cinto: “L'espectacle que es descobreix, tant des del terrat de la casa com des del Pedró, que està al cap de la serra, darrere el santuari, és meravellós. Des d'ací es veu tota la serralada del Pirineu, des de Puigmal fins a la mar, renglera d'enormes muntanyes que des d'ací semblen dominades per l'ample i alterós Canigó. Aqueixa té a llevant les de Maçanet de Cabrenys, que amb els seus marlets recorden les de Montserrat; les Salines; el coll de Panissars, dominat pel castell de Bellaguarda; Requesens, tron de la Verge d'aquest nom, a la qual demanen els figuerencs la sanita tramuntana; el coll de Banyuls, per on passaven fa trenta anys, a ruta feta, els contrabandistes; les dues muntanyes de Sant Pere de Roda i Paní, aquesta ficada de peus dintre la mar de Roses. Davant eixa filera de gegants n'hi ha una altra de menys important, mes que no és pas de requetens: Bassegoda, Montnegre, de França, les cingleres de Sant Aniol, i altres que s'allunyen cap a trobar el turó de Sant Antoni i el Taga, formant l'antemural dels Pirineus... ¡Quantes dotzenes de pobles i viles es veuen des d'aqueix incomparable mirador: des de Figueres, la reina del pla, fins a la immortal Girona que, recolzada a la serra dels Àngels, sembla repassar el compte de ses glòries, tot emmirallant-se en el Ter, que corre a ses plantes! Més ençà es veu Banyoles, amb el seu hermós

estany, flor d'aquest paisatge, que el perfuma amb la dolça flaire de la seva fe i amb l'aroma de les seves primitives tradicions...”

Podríem continuar però no hi ha més espai. Entrem al santuari i anem a saludar la Mare de Déu, una imatge d'alabastre de Beuda, que presideix un temple d'estil bizantí, d'una sola nau, cobert amb volta de canó.

El capellà responsable del santuari, mossèn Enric Sala, s'ha proposat reconstruir totalment l'hostatgeria i podem dir que ho ha aconseguit en un 70%, ajudat per un equip de gent entusiasta que forma el Patronat. Qui ho ha vist i qui ho veu! Hi vaig ser fa pocs dies i no m'ho podia creure. Un edifici rònic i trist s'ha convertit en un de nou, ple de llum i amb totes les comoditats mínimes que es poden demanar avui dia. Hi ha cinc habitacions dobles, amb tots els serveis i una altra, amb vuit lliteres, per si s'hi vol anar en grup. I en aquests moments s'ha inaugurat ja el nou menjador, des del qual es veu una vista impressionant mentre anem fruint d'un menjar senzill però apetitós. El responsable del santuari té molt clar que abans que res ha de ser un lloc on el visitant hi trobi pau i tranquil·litat i assequible a l'economia de la majoria de la gent. Quan estigui tot acabat hi haurà una sala biblioteca on es pugui treballar com ho féu mossèn Cinto en el seu temps. La veritat és que si hi ha un lloc antiestrès aquest és el santuari de la Mare de Déu del Mont. S'ha restaurat l'habitació i el llit on hi dormí el nostre poeta més significatiu, que podem visitar amb devoció històrica. A part del que va escriure allí, cal destacar que fou en aquest lloc on va fer uns retocs al seu llibre Canigó.

Es fa difícil abandonar aquest indret. A la tornada, si encara ens queda temps, tenim molts indrets plens d'història per visitar: Lladó amb el seu priorat, Beuda, el santuari de Palera, Maià de Montcal, Besalú...

Primer plat (4 persones)

Torrades farcides amb escalivada

INGREDIENTS:

Necessitem 1 baguette o similar, 2 pebrots, 2 albergínies, all, tonyina (llauna petita), formatge ratllat (al gust) i sal.

PREPARACIÓ:

S'escaliven els pebrots i les albergínies, es netegen i s'ajunten amb la tonyina, tot ben barrejat, i s'hi posa una mica de sal.

Es talla el pa a llesques i es torra. A continuació, hi posem una cullereta de la barreja anterior al damunt de cada torradeta, una mica de formatge ratllat i ho posarem al forn a gratinar 3 o 4 minuts.

Segon plat:

Llata de vedella al perfum de bolets

INGREDIENTS:

1 llata de vedella, 2 cebes grans, 2 pastanagues grans, 6 grans d'all, 1 porro, 1 got de xerès o conyac, 1 pot petit de bolets variats, un litre de brou, oli, sal i pebre.

PREPARACIÓ:

Se salpebra la carn sense lligar i es rosseja en una cassola de terrissa amb les cebes i els alls. Quan agafi color, s'hi tiren les pastanagues i el porro. A continuació, s'hi afegeix el got de xerès i, una vegada evaporat, s'hi afegeix el brou junt amb els bolets (si es vol es poden passar abans per la paella). S'ha de coure a foc lent tot junt unes dues hores (optatiu).

Una vegada rostida, es treu, es deixa refredar i es talla a rodelles fines. A part, ajuntem tots els ingredients i una mica de suc i ho passarem per la batedora o, si es vol més fi, pel colador xinès. S'aboca després la salsa a la cassola junt amb la vedella tallada i es posa uns minuts al foc perquè faci la xup-xup.

Se serveix la carn amb una mica de salsa.

De postres

Coca d'anís

INGREDIENTS:

300 grams de farina, 300 grams de sucre, 3 ous, 100 cc de llet, 175 cc d'oli, 75 cc d'anís, una mica de matafaluga, 1 sobre de llevat, 50 grams de pinyons, sucre i mantega.

PREPARACIÓ:

Separeu els rovells de les clares. Trebal·leu els rovells d'ou amb el sucre i la matafaluga. Un cop ben emulsionat, afegiu-hi la llet, l'anís i l'oli. Barregeu-ho bé i afegiu-hi la farina amb el llevat incorporat. Munteu les clares a punt de neu i ajunteu-les a la mescla amb molt de compte.

Deixeu-ho reposar uns minuts, aboqueu-ho després en una placa rectangular de 40x20 cm folrada amb paper semivegetal untat amb mantega. Finalment, escampeu els pinyons i el sucre per damunt de la mescla. Poseu-ho a coure al forn a 180 graus uns quaranta-cinc minuts.

FESTA DE SANT MENNA

Divendres, 8 de novembre

A les 7 de la tarda

A la Sala Polivalent del Pavelló Poliesportiu

Passada de vestits de paper, a càrrec del Casal de la Gent Gran Onyar

Organitza: Llar de jubilats de Vilablareix

Dissabte, 9 de novembre

A les 5 de la tarda

Al Pavelló Poliesportiu

Animació Infantil, amb Jordi Toniatti i Cia.

A continuació

A l'aparcament del Pavelló Poliesportiu

Castanyada Popular

A 2/4 de 6 de la tarda

A la Sala Polivalent del Pavelló Poliesportiu

Ball amb Cristina Cat

Organitza: Llar de jubilats de Vilablareix

Diumenge, 10 de novembre

A 2/4 de 12

A l'església parroquial

Ofici solemne amb acompanyament de la cobla Foment de la Sardana

A continuació

**Tres sardanes per la cobla Foment de la Sardana
Hi haurà aperitiu per als assistents**

A les 6 de la tarda

Al Pavelló Poliesportiu

Ball, amb l'Orquestra Setson de Girona, amb Blas i Sandra